

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoP/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319202287
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319202287.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej vo veci navrhovateľa: mal. Q. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/XX, E., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, proti rodičom ako odporcom - otcovi: I. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. R. B. XXXX/X, E. a matke: H. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXXX/XX, E., zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Annou Mozolíkovej, advokátkou so sídlom V. XXXX, E., o zapretie otcovstva, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 16Pc/4/2019-31 zo dňa 06. novembra 2019, takto

rozhodol:

odvolanie otca maloletého dieťaťa odmieta.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 16Pc/4/2019-31 zo dňa 06. 11. 2019 zamietol návrh maloletého dieťaťa, ktorým sa domáhalo určenia, že I. R. nie je otcom maloletého, keď dospel k záveru, že požadované určenie nie je v záujme maloletého dieťaťa.

2. Proti tomuto rozsudku podal otec navrhovateľa odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Uviedol, že má vážne pochybnosti o tom, že je biologickým otcom mal. Q., z ktorého dôvodu si dal vypracovať súkromné testy DNA, v zmysle ktorých nie je biologickým otcom maloletého. Splnomocnená zástupkyňa matky tento spochybnila, preto navrhol vykonanie znaleckého dokazovania súdnym znalcom, s čím napokon súhlasila i matka maloletého.

Jeho vzťah k maloletému ochladol, nestretáva sa sním, i keď ho maloletý považuje za svojho otca. Poukázal na čl. 7 Dohovoru o právach dieťaťa, v zmysle ktorého má dieťa právo poznať svojich rodičov. Stav, ktorý nastal vyhlásením rozsudku sa javí ako určitá diskriminácia muža, ktorý sa necíti byť otcom dieťaťa, na ktoré riadne platí výživné. Pochybnosť o tom, či je alebo nie je otcom maloletého ho psychicky ubíja, vzhľadom k jeho zdravotnému stavu, kedy došlo k jeho zhoršeniu. Nesúlad právneho a biologického otcovstva výrazným spôsobom zasahuje do sféry právneho otca. Takýto zásah nadobúda osobitnú intenzitu v prípade, ak právny otec napriek dobromyseľnosti o svojom biologickom otcovstve k dieťaťu v čase nadobudnutia statusu otcovstva je podľa platného právneho poriadku aj po zistení uvedeného nesúladu povinný plniť svoje rodičovské práva a povinnosti. Stav nesúladu právneho a biologického otcovstva zasahuje aj samotné dieťa, napr. v práve poznať svojich biologických rodičov.

V prípade vyneseného rozsudku nebola podľa otca zachovaná spravodlivá rovnováha v ochrane práv každého z účastníkov. Matke maloletého ide len o ekonomickú stránku veci, nakoľko riadne platí výživné. V prípade, že by bolo preukázané, že nie je otcom maloletého, výživné by neplatilo a ona by musela označiť pravého biologického otca. Napadnutý rozsudok nezohľadňuje dostatočne jeho právo na zosúladenie biologického a právneho otcovstva.

Na pojednávaní žiadal nariadiť znalecké dokazovanie súdnym znalcom, aby došlo k odstráneniu právnej neistoty a aby bolo jednoznačne preukázané, či je alebo nie je otcom maloletého Q., s čím matka maloletého súhlasila. Ich návrhu nebolo vyhovené. Má zato, že súd nepostupoval správne, keď tento dôkaz nevykonal, nebral do úvahy jeho situáciu a nesprávne posúdil skutkový stav.

3. Matka dieťaťa vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť. Podľa matky nemožno za dôveryhodný dôkaz toho, že otec nie je biologickým otcom maloletého syna považovať nejaký súkromný test DNA, ktorý si dal otec na súkromnú objednávku vypracovať, pričom ona sa na pojednávaní nebránila ani tomu, by dal súd vypracovať znalecký posudok.

Maloletý syn má svojho otca veľmi rád, je na neho zvyknutý a považuje ho za svojho biologického otca. Vyjadrenie otca, že jeho vzťah k maloletému synovi ochladol a nestretáva sa s ním, je zavádzajúce, pretože otec sa so synom stretáva a prejavuje mu svoju otcovskú lásku.

Zdôraznila, že v konaní sa má chrániť predovšetkým záujem maloletého dieťaťa a ak by súd aj rozhodol, že otec nie je biologickým otcom maloletého, na maloletého by to malo zlý vplyv a predovšetkým na jeho psychiku, vzhľadom na jeho rozumovú vyspelosť.

Záujem dieťaťa na zosúladení právneho stavu rodičovstva k nemu so stavom biologickým treba spravidla vidieť len tam, kde sú nielen pochybnosti o tom, či tzv. matričný rodič môže byť v skutočnosti aj biologickým rodičom dieťaťa, ale kde sa aj prinajmenšom tvrdí, kto by takouto osobou mal byť. Keďže v danom prípade nie je určená žiadna konkrétna osoba, ktorá by mala byť skutočným otcom maloletého Q., nie je v záujme dieťaťa, aby takýmto spôsobom stratil nielen otca, ktorého pozná a je presvedčený, že je jeho otcom, ale aj osobu povinnú ho spolu s matkou vyživovať.

4. Otec v reakcii na vyjadrenie matky (v tzv. replike) uviedol, že matke ide iba o peniaze, ktoré predstavujú výživné. Poprel tvrdenie matky, že má s maloletým vybudovaný silný citový vzťah, stretáva sa s ním a prejavuje mu lásku. Súhlasil, že to bude pre maloletého zložitá situácia, na čo však mala myslieť jeho matka skôr než ho začala podvádzat'. Celá táto situácia zle vplýva na jeho zdravotný stav. Nemieni sa vymaniť z rodičovského zväzku len tak pre nič. Má dôvodné pochybnosti o tom, že je biologickým otcom maloletého, v opačnom prípade by nebol nútený podávať návrh na zapretie otcovstva.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca ani následným podaniam účastníkov konania nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací [(§ 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C. m. p.“)] predtým, ako pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia, zaoberal sa tým, či odvolanie podal ten, kto je na to oprávnený.

7. Podľa § 2 ods. 1, 2 C. m. p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

8. Podľa § 359 C. s. p. odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

9. V prejednávanej veci podal proti rozsudku okresného súdu, ktorým súd zamietol návrh maloletého dieťaťa na zapretie otcovstva, odvolanie otec dieťaťa. Odvolací súd odvolanie otca vyhodnotil ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

10. Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená ustanovením § 355 až 357 C. s. p. určujúcim podmienky, v prípade splnenia ktorých je odvolanie prípustné). Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania (§ 359 C. s. p.) viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvého stupňa bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza

posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 240/2012 zo dňa 12. 11. 2012).

11. Právo podať odvolanie prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím spôsobená ujma, pričom v danom prípade otcovi maloletého zamietnutím návrhu na začatie konania žiadna ujma na jeho procesných právach spôsobená nebola, a preto otec nie je osobou subjektívne oprávnenou na podanie odvolania. Podstatným je totiž porovnanie výsledku sporu s nárokom uplatneným v návrhu na začatie konania, nie subjektívne presvedčenie účastníka konania o dôsledkoch vyplývajúcich pre neho z rozhodnutia súdu prvej inštancie.

12. Keďže súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh dieťaťa smerujúci proti jeho rodičom, bola „ujma“ spôsobená len navrhovateľovi a len tento bol oprávnený podať proti takémuto rozsudku prvoinštančného súdu odvolanie.

13. Pri posudzovaní subjektívnej prípustnosti odvolania v prejednáwanej veci odvolací súd vychádzal i z ust. § 86 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého môže manžel zaprieť otcovstvo k dieťaťu len do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke. Po uplynutí lehoty na zapretie otcovstva rodičom dieťaťa sa môže zapretia otcovstva v zmysle § 96 ods. 2 zákona o rodine domáhať len dieťa, ak v zmysle § 96 ods. 1 zákona o rodine bolo rozhodnuté o prípustnosti zapretia otcovstva. Ak by súd pripustil, že otec je v prípade zamietnutia návrhu dieťaťa na zapretie otcovstva osobou oprávnenou podať odvolanie (proti vôli dieťaťa, ktoré odvolanie nepodá), išlo by o obchádzanie ust. § 86 zákona o rodine, kedy by sa otec, napriek tomu, že sám v jemu prináležiacej lehote návrh na zapretie otcovstva nepodal, mohol domôcť zapretia otcovstva aj po uplynutí lehoty, ktorá mu vyplýva z právnych predpisov. Na uvedenom závere nič nemení konštatovanie súdu prvej inštancie v bode 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že lehota na zapretie otcovstva ešte neuplynula, nakoľko táto začala plynúť od 17. 01. 2019, kedy sa otec dozvedel o skutočnosti dôvodne spochybňujúcej jeho otcovstvo, keď súd bol zároveň viazaný právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 9Pc/2/2019 zo dňa 16. 05. 2019, ktorým súd rozhodol v zmysle § 96 ods. 1 zákona o rodine o prípustnosti zapretia otcovstva a určil, že zapretie otcovstva po uplynutí zákonnej lehoty je v záujme maloletého. Pokiaľ totiž otcovi lehota na zapretie otcovstva neuplynula, tento má možnosť podať návrh na zapretie otcovstva podľa § 86 zákona o rodine.

14. Podľa ust. § 386 písm. b) C. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

15. Vzhľadom na to, že odvolanie podal otec dieťaťa, proti ktorému návrh, ktorý bol napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie zamietnutý, smeroval, ktorý z tohto dôvodu nebol na podanie odvolanie subjektívne oprávnený v zmysle § 359 C. s. p., musel odvolací súd jeho odvolanie podľa § 386 písm. b) C. s. p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou bez vecného prejednanja odmietnuť. O odmietnutí odvolania rozhodol odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.).

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 58, § 52 C. m. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 C. m. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)